

μένος, ἀγνοῶν τὰ διατρέχοντα, τοῦ λέγει καὶ σχε-
τικόν, τὸ ὅποιον τοῦ κινεῖ τὴν χορδὴν τῆς ζηλοτυ-
πίας. Τὴν στιγμὴν ἐκείνην εἰρέχεται εἰς τὴν σκηνὴν
ἡ κ. Μπουγκιέ. Μὲ παρὰ δόξον ὕψος τὴν παρακαλεῖ
νὰ ἀνέλθῃ διὰ νὰ ἴδῃ τὴν 'Εδουίτς, ἡ ὁποία «φαίνε-
ται νὰ εἶνε εἰς τὸν κοιτῶνα τῆς».

Ἡ κυρία Μπουγκιέ πηγαίνει καὶ μετὰ τινὰς στι-
γμὰς ἐξέρχεται τοῦ περιπτέρου κάτοχρος, μόλις
συγκρατούμενη εἰς τοὺς πόδας τῆς, μὲ τὴν μορφὴν
αὐλαζομένην ἐκ τῆς ὀδύνης.

Τὴν φορὰν αὐτὴν ὁ Βλονδέλ δὲν διπτάζει πλέον,
καὶ ὅταν ὁ Μπουγκιέ ἐξέρχεται, ὁρμῇ ἐναντίον του
καὶ μὲ βιαίότητα κατηγανακτιζόμενος τὸν μέμφεται
διὰ τὴν αἰσχρὴν προδοσίαν του.

Ὁ Μπουγκιέ ἀρνείται ἀκόμη καὶ τώρα ὅτι ἡ 'Ε-
δουίτς εἶνε ἐρωμένη του, ὅτι ποτὲ τοῦ ἀνῆκεν. Αὐτὴ
ὅμως, ἀκούσασα τὴν φιλονεικίαν φθάνει καὶ ὁμο-
λογεῖ τὴν ἀλήθειαν. Ναί. Ἀνῆκεν εἰς τὸν Μπουγκιέ
καὶ τὸν ἀγαπᾷ τότῃ παραφόρως, ὥστε δὲν ἠμπορεῖ
πλέον νὰ κρύψῃ τὴν ἀγάπην τῆς. Ὁ Βλονδέλ κα-
θυβρίζει τὸν καύρηγόν, ὅτις προπαθεῖ νὰ δικαιο-
λογῇ τὴν στάσιν του. Ἐὰν ἐδέχθη καὶ ἔθεσε τὴν
'Εδουίτς εἰς τὰς ἀγκάλας του, τοῦτο συνέβη διότι ἡ
σχέσις του μὲ τὴν Οὐγγρίδα δὲν εἶχε καμμίαν ση-
μασίαν εἰς τὰ μάτια του.

Εἶχεν ὑψωθῇ ὑπὲρ τὸ ἐπίπεδον τῶν κοινῶν προ-
λήψεων, καὶ ἡ διαγωγή του, διαγραφεῖται ὑπὸ σπου-
δαιότερων λόγων δὲν τοῦ φαίνεται ἔνοχος.

Ἄλλ' ὁ Βλονδέλ εἶνε ἀνθρωπος κοινὸς καὶ αἰτιθά-
νεται καὶ ὑποφέρει ὅπως ἐκείνοι, καὶ κυριαρχεῖται
ἀπὸ τὸ ἄγριον αἰτήμα τῆς ζηλοτυπίας.

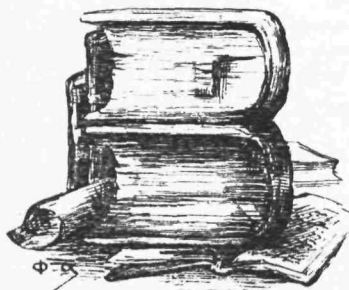
Τὴν στιγμὴν αὐτὴν μισεῖ τρομακτικῶς τὸν ἀντί-
παλόν του, καὶ διὰ νὰ τὸν κτυπήσῃ κατὰ καρδὰ
ὁρμῇ εἰς τὸ ἐργαστήριόν του καὶ ἀνευρίσκων
χειρὸ γράφον μελέτην, τὴν ὁποίαν ὁ Μπουγκιέ ἔκαμε
ἐπὶ πολλὰ νὰ συγγράφῃ, τὴν σχίζει μὲ πάθος ἀνί-
κουςτον.

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας ὁ Βλονδέλ κτυπᾷ τὸν Μπουγκιέ
εἰς τι συνέδριον καὶ ἡ μονομαχία γίνεται ἐν ἀγνοίᾳ
τῆς κυρίας Μπουγκιέ, ἥτις ὑποφέρει πολὺ ἀπὸ τὸ
σκάνδαλον. Ἡ μόρφωσις δὲν κατόρθωσε νὰ κατα-
πνίξῃ ἐν ἑαυτῇ τὴν γυναικα. Τὰ ψεύδη καὶ ἡ προ-
δοσία τοῦ συζύγου τῆς τῆς ἐπροξένησαν βαθυτάτην
ὀδύνην. Ἄλλ' ἀναλογιζομένη τὰ ἔτη τῆς κοινῆς με-
λέτης καὶ ἐργασίας, τὸν λυπεῖται, καὶ μισεῖ τὸν
Βλονδέλ, διότι μετὰ τόσον ἐγωϊσμὸν κατέστρεψε
τὰς ἐφευρέσεις τοῦ σοφοῦ.

Ὅταν δὲ ὁ Μπουγκιέ ἐπανερχεται ἐκ τῆς μονο-
μαχίας μὲ διάτρητον τὸν πνεύμονα καὶ μελλοθάνα-
τος, ὡς τὸν ἀντιλαμβάνεται, ἔξαλλος ἡ κυρία Μπουγκιέ
καθυβρίζει τὸν Βλονδέλ. Ἄλλ' ὁ Μπουγκιέ ἀντιλαμ-
βανόμενος ἐγγίζει τὸ τέλος τοῦ ἀνακτᾶ ὅλην του
τὴν γαλήνην καὶ δίδει τὰς τελευταίας του ὁδηγίας.

Μία καὶ μόνη ἰδέα σημαίνει δι' αὐτόν. Τὸ ἐπι-
στημονικὸν τοῦ ἔργου, καὶ ἡ εὐθυμία τοῦ Ἰνστι-
τούτου. Ζητεῖ νὰ ἴδῃ τὴν 'Εδουίτς καὶ τὴν διατάσ-
σει νὰ φύγῃ διὰ παντός. Ἡ δύστηνος κόρη φεύγει
θρηνοῦσα. Ἐπειτα, ἐξήγησε νὰ ἴδῃ τὸν Βλονδέλ,
καὶ παρακαλεῖ αὐτὸν καὶ τὴν σύζυγόν του νὰ συνερ-
γαθοῦν λητμονοῦντες τὸ ἀμοιβαῖον μῖτος. Καὶ
ἀποδύνηται καθ' ὃν χρόνον ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν του
δίδουν τὰς χεῖράς των οἱ δύο ἀπομένοντες.

ΤΟ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ 1912

ΑΘΕΑ ἔχνη δὲν
ἀφῆκε τὸ 1912
ἐν τῇ συγχρόνῳ
πνευματικῇ ἱ-
στορίᾳ. Ἰδίᾳ ὁ
ἀπολογισμὸς τῆς
πνευματικῆς κι-
νήσεως κατὰ τὸ
λῆξαν ἔτος ἐν
'Ελλάδι ὑστερεῖ
τῆς τῶν προη-
γουμένων ἐτῶν ἕνεκα τῆς κηρύξεως τοῦ πολέμου.

Ἀναγράφομεν, κατὰ τὸ καθιερωθὲν ὑπὸ τοῦ περιο-
δικοῦ ἡμῶν ἔθους, τὰ σπουδαιότερα φιλολογικὰ καὶ
καλλιτεχνικὰ γεγονότα.

★
Ἀρχαιολογία. Ἐν Ἱταλίᾳ: Νέαι ἀνακαφαὶ ἐν
Πομπηῇ, ἐν Ὀστιά καὶ ἐν Συρακούσαις. Ἰδρύσας
ἐν Ρώμῃ νέου ἀρχαιολογικοῦ μουσείου Χριστιαν-
ικῶν ἀρχαιοτήτων. — Ἀνασκαφαὶ ἐν Ἑλλάδι: Εἰς
Κορινθίαν, Μεσσηνίαν, Αἰγίαν, Φθιώτιδα, Ἀτα-
λάντην, Πύλον, Καρδίταν, Ἄγ. Μαρίναν (Φωκίδος)
Λεβάρειαν, Τεγέαν, Ναύπλιον, Ἀργος, Ναυαρίνον,
Λευκάδα, Πύργον, Καλύβρια (Ἀττικῆς), Θάτον, Χάλια
Χαλκίδος, Σούνιον, Θήβας, Δελφούς, Θέρμον, Λή-
λον, Θεολόγον (Λοκρίδος), Τύρινθα, Λάριτσαν, Ἀ-
μαλιάδα, Ἀνάβυσσον, Κέρκυραν (εἰς θέσιν Λίμνη
Χαλκιοπούλου καὶ θέσιν Καρδάκι), Κεφαλληνίαν,
'Αθήνας (εἰς Κεραμικόν, Ὠδεῖον Περικλέους καὶ
Στοὰν Γιγάντων) — *Εὑρήματα*: Ἐν Κορίνθῳ, Πα-

λαιᾷ Ἐπιδαύρῳ, Φενεῶ, Λαμία, Γορτυνίᾳ, Μελιγα-
λᾷ, Γαργαλιάνοις, Γατσουνῇ, Πειραιεῖ, Ἀθήναις,
Ὠρεοῖς, Μενιδίῳ, Κεφαλληνίᾳ, Βόλῳ, Ἀρτη, Φαρ-
σάλοις, Κυθήροις, Ἐρετρίᾳ, Κοζάνῃ. — Τοπογραφικὴ
ἀνακάλυψις ἐν Πειραιεῖ ὄρων Δημοσίων Λεσχῶν.
Καταγραφὴ τῶν ἀρχαιοτήτων εἰς τὰς κατακτηθεῖσας
πόλεις — Ἀνακοινώσεις εἰς τὰς ἐνταῦθα ξένας ἀρ-
χαιολογικὰς σχολὰς ἐγένοντο ἐλάχιστα. — *Διορισμὸς*
νέων διευθυντῶν: τῆς ἐν Ἀθήναις αὐστριακῆς scho-
λῆς τοῦ κ. Βίλμπεργ, τῆς Γαλλικῆς τοῦ κ. Ὠμόλ.

★
Ἐπιστήμη. Διορισμὸς νέων καθηγητῶν ἐν τῷ
'Εθν. Πανεπιστημίῳ — ἑπτὰ ἐν τῇ Φυσικομαθημα-
τικῇ σχολῇ, δύο ἐν τῇ Ἱατρικῇ, δύο ἐν τῇ Νομικῇ
καὶ τεσσάρων ἐν τῇ Φιλοσοφικῇ.

★
Διαλέξεις. *Μουσικαί*: Τοῦ κ. Πολυκράτους περὶ
μουσικῆς γραφῆς, τῆς κ. Θεοδοροπούλου περὶ Μπάγ,
Μπετόβεν καὶ Βάγνερ (μετὰ συναυλιῶν), τοῦ κ.
Ψάχου περὶ τῶν διαγραμμάτων τῆς Ἑλλην. μουσι-
κῆς. — *Φιλολογικαὶ καὶ ἱστορικαί*: Τῆς δος Κλεάνθους
περὶ γυναικείων τύπων παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ, τοῦ κ.
Σωτηριάδου περὶ Ἀκροπόλεως, τοῦ κ. Παβολίνι
περὶ τῶν Ἑλληνικῶν δημοτικῶν ᾠδῶν, τοῦ κ.
Ὀρφανίδου περὶ τῶν πρώτων ἐτῶν τοῦ Ἑλλ. Βασι-
λείου, τῆς δος Ε. Ζωγράφου περὶ ἐθνικῶν χορῶν,
τοῦ κ. Φιλαδελφῆος περὶ ἀρχαίων θεάτρων, τοῦ κ.
Δ. Καλογεροπούλου περὶ τῶν Ἡρωίδων τῆς Ἑλλ.
'Επαναστάσεως, τῆς κ. Εὐαγγελίδου περὶ τῆς γυ-
ναικῆς ἐν τῇ ἱστορίᾳ. — Δύο διαλέξεις τοῦ ἐξ Ἀθη-
νῶν διελθόντος Γάλλου Ἀκαδημαϊκοῦ Ριππέν.

Θέατρα. Διήλθον κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ἐξ Ἀθηνῶν τρεῖς ξένοι θίασοι: Βιενέζικη Ὀπερέττα, Ἰταλικοὶ θίασοι Καπελάνο καὶ Σουάμη. Διέλευσις ἐξ Ἀθηνῶν τοῦ Γάλλου δραματικοῦ Λεμπαρζύ, τῆς αὐτοῦ Ὑβὲ Γκιλμπέρ καὶ τῆς χορευτοῦ Λωγκαν. *Οἱ ἔθνικοι χοροὶ* ἐνισχυθῆσαν χάρις εἰς τὰς παραστάσεις τοῦ «Λυκεῖου τῶν Ἑλληνίδων» καὶ τοῦ Συλλόγου ἢ «Τέχνη». Εἰς τὸ Βασιλ. Θέατρον ἐδόθη ὁ Οἰδίπους Τύραννος. *Πλαστικά εἰκόνες:* Ἀλλή βαπτίσσης Ἀμαλίας (Λυκεῖον Ἑλληνίδων), Καρυατίδες—Χωρικά [Ἐπιμελεία Πανεπιστημίου]. Ἐρασιτεχνικαὶ παραστάσεις: Ὑπὸ τῶν θεατρικῶν συγγραφέων.— Ὑπὸ τῶν μαθητῶν τῆς Δραματικῆς Σχολῆς τοῦ Ὁδείου.

Ἐν Παρισίοις: Παράπτασις τῆς «Ἀνδρομάχης» τοῦ Εὐριπίδου.— Θριαμβητικὴ ἐμφάνισις τοῦ Πολωνοῦ χορευτοῦ Νιζίσκου.

Ἡ κίνησις τῶν Ἀθηναϊκῶν θεάτρων δὲν ὑπῆρξε κατὰ τὸ τὸ λήξαν ἔτος ἱκανοποιητικὴ. Νέα πρωτότυπα ἔργα παρεστάθησαν ἐν Ἀθήναις: Φαριταῖοι, Ποιταμιάνου—Στακτὶ αὐτοζήνουν: Στὴν Ὀπερέττα, Δημητράκοπούλου—Πολυγαμία: Μονάκριβη, Ξενοπούλου—Ἀρχισυντάκτης, Ταχζοπούλου—Γάμοι μετ' ἐμποδίων: Ὀλιότημα: Πληγωμένη, Ἰωσήφ—Σπίδες ποῦ σβύνουν, Α. Θεοδοροπούλου.—Κινηματογράφος, Δημητράκοπούλου καὶ Σπανδωνῆ—Μονόπρακτα: Λοιδωρίκη, Σακελλαρίου, Ροδοκανάκη—Τὸ Τσάι τῆς Νίτσας: Πανόραμα, Μωραϊτίνη—Παναθήναια, Ἀννίνου καὶ Τσοκοπούλου—Ἀνορθώτρια, Κατσηγιαννάκογλου—Σκαπανάκια, Κοπακάζη—Παπαφλέσσας, Γαλανοῦ—Φρόνη, Πολέμη.—Ὅταν λείπει τὸ χοῦμα, Ζωγράφου—Ταρταρίνοι, Συνοδινού—Τὸ ἀεροπλάνον, Πετροκοκκίνου καὶ Ζουροῦ—Τὸ αἷμα τῆς φυλῆς μας, Λουκοπούλου—Τηριακὸ Πατιρντί, Ἀρμακόλα—Καρνέ, Βώττη—35 ἔως 40, Σπανδωνῆ.—Μὴς Τζάκσον, Δεληκατερίνη—Στὸ γυρισμὸ, Φωτάκη—Τὸ νέον Ραββαῖτι! Τὸ παλαιὸν ἠρῶμυτε ἐν ὄλῳ 265 φορές).—Ψεύτικη ἀγάπη, Νικολοπούλου.—Πανεγερτήρια, Λαῖου—Νεόπλουτοι, Μαρτέλλου—Φιορέλλα, Χόρν.

Ἐκ τῶν ξένων ἔργων μεγαλιέτεραν δημοτικότητα εἶχον ὁ «Ἰσραήλ» καὶ ὁ «Συρανό».—Ἐμφάνισις ἐπὶ σκηνῆς τῶν δεσποινίδων Παπαζοῦρη καὶ Βορδωνῆ.—Παράπτασις τῆς Ἰφιγενείας τοῦ Μωρεῖς ὑπὸ τοῦ θιάσου Κοτοπούλη.—Ἐκ τῶν ξένων ἔργων, σπουδαιότερα, ἢ «Φωτῆς τοῦ Ἀγ-Γιάννη» καὶ ἢ «Κοκκέτα».—Ἐμφάνισις μικροσκοπικῶν ἡθοιωτῶν εἰς τὸ θέατρον Κυβέλης.—Παραπτάσεις Θ. Οἰκονόμου (Κουρεὺς Σεβίλλης).—Ἐμφάνισις μετὰ μαζικὰν ἀπουσίαν ἐξ Ἀθηνῶν τῆς Εὐαγγελίας Παρασκευοπούλου.

Ἐν Γαλλίᾳ τὸν μεγαλύτερον θόρυβον προεκάλεσεν τὸ δράμα τοῦ Brieux «Ἡ γυνὴ μόνη».

Μουσικὴ: Συναυλία Ὁδείου Ἀθηνῶν. (Πρωτότυπος σύνθεσις τοῦ κ. Λιάλιου.—Κωμειδύλλιον «Ἀπρόοπτα Ἐρωτος» ὑπὸ τῶν μαθητῶν τῆς κ. Φεράλδης.—Συμμετοχὴ τῆς Δδὸς Καλογεροπούλου). Ἰδιωτικαὶ συναυλίαι καθηγητῶν τοῦ Ὁδείου. (Ἐκτελέσεις πρωτοτύπων ἔργων τοῦ κ. Μαρτίου). Τὸ *Κοινὸντέτο* Ἀθηνῶν συνεχίζον τὰς ἐμφανίσεις του ἐξετέλεσεν ἔργα Γάλλων καὶ Ρώσων συνθετῶν.—Ὁδεῖον *Λόττινερ*. Ὑπὸ τῆς χορωδίας ἐξετελέστησαν δύο ὁράτοια: ἢ «Λειτουργία» καὶ ὁ «Προφήτης Ἡλίας».—Ὁ Σύλλογος «Τέχνη» ἔδωκε τρεῖς προσπερίδας ἐρασιτεχνῶν καὶ μίαν συναυλίαν, συμμετοχῇ κ. Τσίλλερ.—Τὸ *Ἑλλ. Μελόδραμα* ἐπαῖξε τὸ «Στοιχειωμένον Γεφύρι» κ. Σακελλαρίδου.—Ἐμφάνισις τῆς χορωδίας τῆς Ὁδικῆς Ἐταιρείας.—Συναυλία τῶν ἐξ Ἀθηνῶν διελθόντων βιολιστῶν Φλόριζελ

καὶ Μαρτώ, τῆς Σαβέλ-Τσόδερ, τοῦ κλειδοκυμβαλιστοῦ Σβίρσκυ.

Ἐν Εὐρώπῃ μετέσχον ἐπιτυχῶς εἰς συναυλίαις αἱ Δδεις Καλογεροπούλου, Ζίφου, Μαρκέτου, Κρητικοῦ, Παπαγεωργακοπούλου, Εὐλαμπίου καὶ ὁ κ. Δούνης. Ἐπιτυχία ἐν διαγωνισμοῖς, τῆς βιολιστρίας Ἀντωνοπούλου ἐν Βρυξέλλαις καὶ τοῦ κ. Σπάθη ὡς διευθυντοῦ ὀρχήστρας ἐν Παρισίοις.—Περιοδεία Ἀθηναϊκῆς Μανδολινάτας ἐν Ἀμερικῇ. Παράπτασις τοῦ πρωτοτύπου μελοδράματος τοῦ κ. Εὐλαμπίου ἐν Βιέννῃ «Ninon de Lenclos».—Ἐμφάνισις ἐν Παρισίοις τοῦ ὀκταετοῦς συνθέτου Ρενέ Γκιγιόν.—Ἐκτελέσεις Ἑλληνικῶν ἀσμάτων ἐν Στρατσούργῳ ὑπὸ τῆς Σόργα.—Νέον ἔργον τοῦ Λεονταβάλο «Ζιγκάρι».

Πολεμικαὶ συνθέσεις τῶν κ. Σαμάρα, Καλομοίρη, Ξανθοπούλου, Πολυκράτους, Λαμπιλέτ, Κοκκίνου καὶ Καίταρη.

Συνέδρια: Τέταρτον Διεθνὲς Τεχνῶν ἐφηρμοσμένων ἐν τῇ βιοτεχνίᾳ, ἐν Δρέσδῃ—Ἀνατολιστῶν, ἐν Ἀθήναις—Τρίτον Διεθνὲς Περιοδικοῦ Τύπου, ἐν Παρισίοις—Καλῶν τεχνῶν, ἐν Παρίσι—Ἐνδέκατον συνέδριον γυναικῶν, ἐν Ἀγ. Φραγκίσκῳ Ἀμερικῆς—Τρίτον διεθνὲς ἀρχαιολογικόν, ἐν Ρώμῃ—ΧΙ Συνέδριον Ἱστορίας τῆς Τέχνης, ἐν Ρώμῃ.

Σύλλογοι: Ἰδρυθῆσαν ἐν Ἀθήναις νέοι σύλλογοι: Ὁ «Πανελλήνιος σύλλογος Γυναικῶν»—Ἡ «Ἐταιρεία τῶν Ἑλλήνων λογογράφων»—Ἡ «Ἐθνικὴ Πολιτικὴ Ἐταιρεία».

Διαγωνισμοί. Ἐνεργήθησαν ἐν Ἀθήναις: Ὁ Ράλλιος (βραβευθεὶς Μπισζίνης)—Ὁ τοῦ Δικαστικοῦ μεγάρου Ἀθηνῶν (βραβευθεὶς Νικολοῦδης)—Ὁ Ἀβερῳφρεῖος ποιητικὸς καὶ μουσικὸς διαγωνισμὸς διὰ ποιήματα σχολειῶν.

Προεκηρύχθησαν: Ἐταιρείας δραματικῶν συγγραφέων μονοπρακτῶν δραμάτων—Ἀβερῳφρεῖος δραματικὸς—Βραβεῖον ἀρετῆς.—Ἐν Εὐρώπῃ. Ἀπονομὴ βραβεῖου Ἀκαδημαίας τῶν Γκονκούρ (βραβευθεὶς Σαβιγιέν)—Νομπέλ (Χάουπτιμαν).

Ἱωβίλα: Ἑλληνικά: 50ετηρίς Ἑλλ. Φιλολογικοῦ Συλλόγου Κ πόλεως.—75ετηρίς Πανεπιστημίου.—25ετηρίς Μαρτζώκη Ξένα: 175 Βασιλ. Μουσικῆς Ἐταιρείας Λονδίνου.—40ετηρίς Μονὲ Σουλὲ—200ετηρίς γεννήσεως Ρουτῶ.—50ετηρίς κτίσεως μεγάλῃς Ὀπερας Παριτίου.—50ετηρίς γεννήσεως Χάουπτιμαν—60ετηρίς Γερμανοῦ ἀρχαιολόγου Λότκε—100ετηρίς γεννήσεως τοῦ Ἀγγλοῦ ποιητοῦ Ρ. Μπράουνινγκ.—100ετηρίς Ἐταιρείας φιλομούπου Βιέννης.

Καλαὶ Τέχαι. Καλλιτεχνικαὶ Ἐκθέσεις ἐν Ἀθήναις: Συνδέσμου Καλλιτεχνῶν.—Βυζαντινῆς ἀγιογραφίας—Νέα ἔργα Ἑλλήνων καλλιτεχνῶν: Ἰακωβίδου: Προσωπογραφίαι Βασιλέως καὶ Β. Οἰκονομίδου—Μαθιοπούλου: Βυζαντινὰ σκίτσα—Χατζῆ: Τελευταία ναυμαχία Ἀλώσεως—Θ. Θωμοπούλου: Μετὰ τὸ ἀμάχημα, Ὁ Κατακλυσμὸς, Προτομαὶ Χ. Τρικούτη, Νίνας Φωκὶ καὶ δ. Στεφάνου—Μπονάνου: Μνημεῖον Κόντου.

Ἐκθέσεις πινάκων δὸς Ἰγγλέση ἐν Ἰταλίᾳ, Βικάτου ἐν Μονάχῳ.—Λουκίδου, δ. Λασκαρίδου, Δημητριάδου ἐν Παρισίοις.

Πολεμικὰ σχεδιάσματα τῆς κ. Φλωρᾶ, τῆς δεσπ.

Λασκαρίδου, τῶν κ. κ. Ροῦλου, Βικιάτου, Ροῦμπου, Φερεζίδου.

Ἀποκαλυπτήρια προτομῶν, Καπετάν Φούρα ἐν Κυνουρία καὶ Καίρη ἐν Ἀνδρῶν. — *Διορισμός* καθηγητοῦ τῆς γλυπτικῆς, ἐν τῇ καλλιτεχνικῇ σχολῇ, τοῦ κ. Θωμοπούλου.

Ἐν Εὐρώπῃ: Μανυφέστον Ἰταλῶν Μελλοντιστῶν ζωγράφων—Δωρεὰ Κάρνεξη 10 ἑκατομμυρίων πρὸς ἰδρυσιν καλλιτεχνικῆς σχολῆς εἰς Πισβούργην—Ἀποκαλυπτήρια ἐν Τυρόλῳ τῆς προτομῆς Θ. Χρηστομάνου.—Ἰδρυσις Ἐταιρείας διακοσμητικῶν τεχνῶν ἐν Παρισίοις—Ἐκθέσεις ἐν Παρισίοις, ἔργων τοῦ Βιέρξ, τῶν Οὐμοριστῶν, τῆς «Νεωτέρας Ἐταιρείας».—Ἐν Βρυξέλλαις: Μικρογραφίων, τῆς «Ἐταιρείας καλῶν τεχνῶν» ἔργων τῆς νεωτέρας θρησκευτικῆς τέχνης.—Ἐν Λιέγη: τῆς «Ἐλευθέρας αἰσθητικῆς», τοῦ «Συλλόγου τῶν IX», τῆς «Διακοσμητικῆς Τέχνης».—Ἐν Ἀμβέρστῃ, τῆς Συγχρόνου τέχνης.—Ἐκθέσεις ἔργων τοῦ Ingres ἐν Παρισίοις.—Ἐργων τοῦ Οὐϊτλερ ἐν Λονδίῳ.—Ἐτήσιοι ἐκθέσεις τῶν Salons τῶν Παρισίων, τοῦ Γαλλοῦ Πάλαστ τοῦ Μονάχου, τῆς Βαγ. Ἀκαδημίας τοῦ Λονδίνου, τῆς Βενετίας, Διεθνῆς καλλιτεχνικῆς Ἐκθέσεως ἐν Ρώμῃ.

Πλειστηριασμοὶ παλαιῶν ἔργων τέχνης ἐγένοντο ἐν Παρισίοις πολλοί. Ἀξιολημείωτος ἡ πώλησις τῆς Συλλογῆς Ντουσσέ ἀντὶ 15 ἑκατομμυρίων καὶ τῆς «Συλλογῆς» τοῦ Regnault ἀντὶ 480 χιλιάδων.

★

Φιλολογία. Ἡ Γαλλικὴ Ἀκαδημία ἀπέκτησε τρεῖς νέους Ἀκαδημαίους: Τὸν φιλέλληνα Ντενὸς Κοσέν, τὸν στρατηγὸν Λυωταὶ καὶ τὸν φιλόσοφον Μπουτροῦ—Ἀνακηρύξεις ὡς πρίγκιπος τῶν ποιητῶν ἐν Παρισίοις τοῦ Πῶλ Φύρ.—Ἰδρυσις ἔδρας νεωτέρας Ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ φιλολογίας ἐν Σορβόννῃ.

★

Θάνατοι. Ἡ ἐτησία εἰσφορὰ τῶν γραμμάτων καὶ τεχνῶν εἰς τὸ δρέπανον τοῦ Θανάτου δὲν ὑπέρσθη. Ἀναφέρονται τοὺς μῖλλον σημαίνοντας ἐκ τῶν νεκρῶν τοῦ ἔτους.

Ἐν Εὐρώπῃ ἀπέθανον: Ἐν Γαλλίᾳ ὁ θεολόγος Λουαζόν, ὁ συγγραφεὺς Δελρό, ὁ ζωγράφος Λεφέβρ, ὁ μαθηματικὸς Ποαναρέ, ὁ ἱστορικὸς Μονώ, ὁ μουσουργὸς Μασπενέ, ὁ ποιητὴς Ντιέρξ, ὁ ζωγράφος Δεατίγ, ὁ φιλόσοφος Φουγέ, ὁ κωμωδιογράφος Γκαντιγιώ. Ὁ Σουηδὸς δραματογράφος Στρίμπεργ, ὁ Ἀμερικανὸς γελοιογράφος Ντάβενπορ, ὁ Ἀγγλὸς ζωγράφος Ἀλμα Ταδέμα, ὁ Βέλγος συνθέτης Τίνελ. Ἐν Ἰταλίᾳ ὁ μουσικὸς Πολίνι, ὁ ποιητὴς Πάσκολι, ὁ δραματογράφος Μπιούτη, ὁ φιλόλογος Ἰνάμα, ὁ μουσικοεκδότης Ρικάρδι, οἱ δημοσιογράφοι Γαίτσι καὶ Γαβριάλλε, ὁ Σκωτὸς ποιητὴς Λάγκ, οἱ Βέλγοι ὕδατογράφοι Vreuls καὶ Themon, ὁ Ἀμερικανὸς δημοσιογράφος Ρελ', ὁ Βούλγαρος ποιητὴς Σλαβεϊζωρ, ὁ μαῦρος συνθέτης Τάυλορ.

Ἕλληνες ἀπέθανον: Ὁ Πατριάρχης Ἰωακείμ ὁ Γ', οἱ καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου Βάτης, Ζωχιὸς καὶ Ἀργυρόπουλος, οἱ δημοσιογράφοι Δημερ, Χατζηγιαννάκογλους καὶ Νικολαΐδης, οἱ ποιηταὶ Μαβίλης καὶ Γούναρης, ὁ φιλόλογος Πετρήης, ὁ ἱστοριογράφος Α. Βερναρδάκης, ἡ ποιήτρια Λάμαρη, ἡ φιλόλογος Ζάγκου, ὁ βαρὺτονος Βακαρέλης, ὁ δραματογράφος Πέρβελης, ὁ ὑφηγητὴς Ζέγγελης, οἱ διευθυνταὶ περιοδικῶν Κιτσόπουλος καὶ Γιαννίκης, ὁ παλαιογράφος Παπαδόπουλος Κεραμεύς, ὁ φιλόλογος Μακρῆς, ὁ διηγηματογράφος Βραχνός.

★ ★

Ἐκδόσεις Ἀρχαιολογικαί: Αἱ Παγασαὶ ὑπὸ Ἀποστολίδου—Πελαγικά, ὑπὸ Θωμοπούλου—Πέτρα

Συβίλλης, ὑπὸ Κοντολέοντος—Ἡ Ἀκρόπολις καὶ τὸ Μουσεῖον τῆς, ὑπὸ Σωτηριάδου—Κατάλογος ἀγγείων ἀρχαιοτ. Μουσείου Ἀθηνῶν, ὑπὸ Νικῶφ—Βος νόμος καταλόγων νομισμάτων ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῆς Ἰταλίας.

Θεολογικαί: Ἀπαντα Διον. Λάτα—Εἰσαγωγὴ εἰς Πρακτικὴν Θεολογίαν, Μεσσωλῶρ—Βουδδισμὸς καὶ Χριστιανισμός: Πνευματισμός καὶ Χριστιανισμός, Παπαμιχαῖλ.

Νομικαί: Μελέται περὶ Μουσουλμανικοῦ Δικαίου, Ἐλευθεριάδου—Τὸ δίκαιον τοῦ Πολέμου Χατζηλοῦκ—Ὁ φωνογράφος ἐν τῷ Δικαίῳ, Σιάτου—Πολεμικὴ κατάληψις, Φιλαρέτου.

Φιλολογικαί, ἱστορικαί, ἐπιστημονικαί. Ἐπιστημονικὴ ἐπετηρὶς τοῦ Πανεπιστημίου—Ἑλληνισμός ἐν Αἰγύπτῳ κατὰ τὴν Γαλλ. κατοχὴν, Καλλιμάχου—Ὁ ἐν Αὐστρουγγαρία Μακεδονικὸς Ἑλληνισμός Σ. Λάμπρου—Ἱστορία τῆς Σάμου, Βακιρτζή—Τὰ νεοελληνικὰ κύρια ὀνόματα, Μπούτουρα—Ἡ Θεοκρίτειος Βούρινα, Χατζηαράπη—Ἡθικὴ καὶ ἐπιστήμη, Μωραΐτου—Μάξιμος ὁ Ἕλλην, Παπαμιχαῖλ—Φαρμακολογία, Δοντῆ—Μακεδονία (Στατιστικοὶ πίνακες).—Ἐν Εὐρώπῃ ἐξεδόθησαν: Γαλλικαὶ «Ἱστορικαὶ μελέται» τοῦ κ. Ε. Ροδοκανάκη καὶ Ἰταλικά ἢ «Νεωτέρα Ἑλλάς» τοῦ κ. Μπροῦβερ.

Πολιτικαί: Ἑλληνισμός καὶ νέα Τουρκία, Καζάζη—Τουρκικὴ καὶ Βαλκανικὴ ἀκεραιότης, Ροντήρη—Ἑλλὰς καὶ Ρουμανία, Ζυγομαχί—Ἡ Σερβία, Σπληιωτοπούλου.—Ἡ Δικογραφία τοῦ Βαλκανικοῦ ζητήματος, Καραπαναγιώτου.

Διηγήματα: Στὸν καιρὸ τοῦ Βουλγαροκτονίου, τῆς Δέλτα—Τέσσαρες τόμοι διηγημάτων Παπαδιαμάντη—Διηγήματα, Βιζυνοῦ—Τὸ βυσσινὶ τριαντάφυλλο, Ροδοκανάκη—Τὸ Σοῦλι: Τάγματα, Βλάχογιάννη—Ἡ θεατρίνα, Τσοκοπούλου—Διηγήματα τῆς Βόχας, Μαρκέλλου—Σιλουέτες: Ὡ τὸν θάνατο, Β. Ἡλιοπούλου—Τ' ἀξέχαστα, Εὐστρατιάδου—Παραμύθια, Μαριάννας Καμπούρογλου.

Ὁ περὶ ἐν Ἠπειρῷ ποιητὴς Α. Μαβίλης

ΠΑΛΗΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Ὡ γράμματα παλιὰ, ἀγαπημένα
Πότα δὲν μοῦ θυμίζετε, ὠμένα!
Κατάξερες χλωμές σελίδες
Φύλλα ποῦ χαμογέλασαν ἢ ἐλπίδες

Γλυκεῖς ἀγάπης, γράμματα παλιὰ
Ἀνθοὶ ποῦ ἐκελαΐδην φιλιά
Ὡτὶν τὰ φύλλα τὰ ὑπερνὰ ποῦ μυρωμένα
Στιβάζονται σὲ πένθιμο σωρὸ

Καὶ λένε ἓνα παράπονο δλοένα
Στὸ δένδρο τὸ γυρμένο καὶ ξερό,
Ἔτσι στοῦ συρταριοῦ μου ἐκεῖ τὴν ἄκρη
Ἀργά, ἀργά μὲ πόνο, θλιβερά,

Ἀρχίζετε ἓνα κλάμμα δίχως δάκρυ
Καὶ κλαῖτε, ὅπως τὰ φύλλα τὰ ξερά
Ποῦ πέφτουν ἀπ' τὸ δένδρο, ποῦ ὅλο τρέμει
Ὅταν τὸ ξεμαλλιάζουν οἱ ἀνέμοι.

Ὅπως τὰ φύλλα κλαῖτε τὴ στιγμὴ
Ὅπου τὰ τριγυρίζει ἡ μπόρα
Στὴν φθινοπωρινὴ τὴν ὥρα
Τὴν παραπονεμένη καὶ χλωμὴ

Ὡ γράμματα παλιὰ, ἀγαπημένα!

ΤΙΜΟΣ ΜΩΡΑΪΤΙΝΗΣ

Σ. Βικιάτου. Τυρολέζικο παιδί.

(Ἐξετέθη ἐν Μονάχῳ. Κρίσιν ἐδημοσιεύσαμεν
ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ).

Θεατρικὰ ἔργα Ἀπτραπὲς καὶ αἵματα, Στύγα. —
Ἡ σκίε, Βαριατζάκη — Τὸ μπαλταμωμένο ἀγόρι,
Κουντουρῖ.

Μουσικαί. Ἀτματα καὶ χοροὶ Κυπριακοί, ὑπὸ Ἀ-
ποστολίδου — Θεωρία Μουσικῆς, Οἰκονομίδου —
Θεωρία Μουσικῆς, Α. Τσακαλώτου — Ἀσματα, Κοκ-
κίνου — Ὠδὴ εἰς ἥρωας, Σακελλαρίδου — Νέος Ὑμνος
Ἀότου — Ὁ Ὑμνος τῆς Νίκης, Γ. Λαμπιλέτ. — Ἐλα
Δόξα, Θ. Σακελλαρίδου. — Ἐμπρὸς μάς! Ξανθο-
πούλου. — Στὴ σημαία μας: Παιάν, Λυζόρτα. — Νέα
Γενεά, Ἰωσήφ Καίσαρη.

Ποιητικὰ ἀνθολογία. Καῦμοι λιμνοθάλασσης: Πολι-
τεία καὶ Μοναξιά, Κ. Παλαμῖ — Συμφωνίαι, Λίνου
Ἄττι — Ἔργα, Κρυστάλλη — Βρυδυνὰ τραγούδια,
Ἀσπροθαλασσίου — Spleen, Οὐράνη — Μπουζετάκι,
Βασιλέντη — Τὰ τραγούδια τοῦ Λοράνου, Α. Παλα-
μῖ — Μαγεμένη λύρα: Πολεμικὰ Τραγούδια, Βου-
γιουκλάκη — Ὁ γῆρος τῶν Ὠρῶν, Σκίπη — Τραγού-
δια τῆς Ἀγάπης, Φαίδρα — Ἀετώματα, Γολέμη —
Petites elegies, Ἀθανασιάδου (Παρίσιοι).

Κριτικά. Ἡ Φοινικιά, ὑπὸ Α. Παλαμῖ. — Τὰ ποιή-
ματα τοῦ Καβάφη, ὑπὸ Κάμπου.

Ἡμερολόγια. Σκόκου — Μικρασιατικόν — Ἐγρυ-
κλοπαιδικόν — Μακεδονικόν — Ἑλληνοκρατικόν — Πο-
λεμικόν — Ὁ Παρναττοῦ — Ἑλλάδος — Ἀνατολικόν
(Σάμος).

Νεῖα ἐφημερίδες καθημεριναὶ ἐξεδόθησαν ἐν
Ἀθήναις (διακοπεῖται διαρκούντος τοῦ ἔτους) ὁ «Ν.
Ἐλεύθερος Τύπος», ἡ «Ἀθηναϊκὴ» καὶ τὰ «Ἡμε-
ρήσια Νέα». — Μετεφέρθη εἰς Ἀθήνας ἡ «Ν. Ἡμέ-
ρα» — Ἑβδομαδιαῖαι: «Ἡχώ τοῦ Λονδίνου» ἐν Λον-
δίῳ. — Ἀνεξάρτητος (Χανία) — Τὸ «Ἀρχαδί» (Ρέθυ-
μνος) Ἡ Ἰδρυσις Νέου πρακτορείου ἐφημερίδων
ἐν Ἀθήναις ὑπῆρξε γεγονός ἀξιοσημείωτον.

Περιοδικά. Ἐν Ἀθήναις: «Χαρά» — «Φυλλίς»
— «Ἑλληνοταίς» — «Ἐπιθεώρησις Ἑλληνικῆς Ἐμπο-
ρίας» — «Ἀνάστασις» — «Ἀλκή» — «Χριστιανική

Κρήτη» (Χανία) — Διάπλασις Ἑφήβων» (Σικάγον) —
«Μέλιτα» (Κ. πολίς) — «Μουσική» (Κ. πολίς) — «Ἀνα-
ντολή» (Ἀλεξάνδρεια) — «Ἀγγλικὴ Ἑταιρεία» (Λον-
δίνον) — «Εὐαγγελισμὸς» (Κ. πολίς) — Τὸ «Ἐθνικὸν
ἐγερτήριον» (Παρίσιοι).

Ἑπανελήφθη ἡ ἐκδοσις τῆς «Νεότητος» Σμύρνης
καὶ ἡ τῆς «Σφύρας», ἥτις καὶ πάλιν διεκόπη. Διε-
κόπη ἡ ἐκδοσις τῶν «Γραμμάτων» (Ἀλεξάνδρεια)
«Ὁρθοδοξίας» (Ἀμερική), «Χαρίτων» (Ζάκυνθος)
«Ἑλληνίδος», «Ν. Σκέψωσις», «Χρονικὸν», «Ξενο-
φάνους», «Κοινωνικοῦ», «Υγείας», (Ἀθῆναι). —
«Αἰχμύλον» (Ἀλεξάνδρεια). — «Κόσμου» (Κύπρος).
— «Ἡχοῦς» (Κρήτη). — «I. Orient» (Βρυξέλλαι).

Εἰς τὸν ἀπολογισμὸν τοῦ ἔτους δέον νὰ προστε-
θῶσιν ἱκαναὶ ἐκδόσεις τοῦ ἐκδοτικοῦ οἴκου Φέξη.

Δ. Ι. Κ.

★ ★

ΜΕΙΔΙΑΜΑΤΑ

Ἀπο συναντιῶνται εἰς τὸ διάλειμμα παραστάσεως πλη-
κτικῆς κομωδίας. Ὁ ἓνας ἐνῶ δίνει τὸ χεῖρ, ἀδυνατεῖ νὰ
κρατήσῃ ἓνα χάσμημα.

Ὁ ἄλλος. — Τὸ ἴδιο ἤθελα νὰ πῶ καὶ ἐγώ.

★

Συντάκτης. — Αὐτὴν τὴν φορὰν νομίζετε ὅτι αἱ ἰδέαι
σας εἶνε βαθύτεραι;

Συγγραφεὺς. — Μάλιστα, ἡ ὑπόθεσις παίζεται εἰς ἓνα
μεταλλεῖον.

★

— Στοχάσον, χθὲς τὸ τριετὲς παιδί μου μοῦ ἔσχισε
τὸ τελευταῖόν μου δράμα, τὸ ὅποτον μόλις εἶχα τελειώσῃ.

— Μὰ τί, μπορεῖ καὶ διαβάξῃ καὶ ὅλας;